

ALIU, ALAU, MÀ MORTA
I ALTRES MITES DE LA INFÀNCIA

«Aliu, Alau» i «Cançons tradicionals infantils», de Toni Giménez. Il·lustracions de Mercè Arànega i Marta Balaguer. CD: 'Les primeres moixaines' i 'Molt populars'. Col·lecció Cantem. Editorial Baula. Barcelona, 2011. Pàgs. 32. Preu: 9,45 €. A partir 3 anys.

Toni Giménez (Barcelona, 1959) porta 35 anys com a compositor i especialment amb un repertori infantil, folk i tradicional. Pedagóg i professor de música, té publicats més de 100 discos i prop de 50 llibres i ha fet tres milers llargs d'actuacions. Les seves dues últimes publicacions són dos àlbums il·lustrats per Mercè Arànega i Marta Balaguer que contenen diverses lletres de cançons populars i el que l'autor anomena "primeres moixaines".

Els dos àlbums contenen un CD amb les peces que recorden als adults les cantarelles escoltades inevitablement en les seves etapes d'escola bressol o les nits de cangur. ¿A qui no li fa pessigolles a l'orella la "poma madona, cara rodona", "aquest és el pare, aquesta és la mare" o "mà morta, mà morta, pica la porta"? ¿I qui es resisteix a taral·lejar "ton pare no té nas, ton pare no té nas, ta mare és xata", o "plou i fa sol, les bruixes es pentinen", o "la gallina ponicana pon un ou cada setmana"?

Per a aquells que ho hagin oblidat, l'autor els escriu les lletres senceres i els explica què ha de fer l'adult per aconseguir el màxim profit: acariciar les galtes de la criatura, bufar-li a la cara, tocar-li els dits de les mans, instruccions per tenir la criatura a la falda, agafar-li el cos o balancejar-lo a ritme de cantarella. És a dir, relacionar el tacte, l'expressió, la veu i la música en clau casolana abans de posar els peus al Palau, l'Auditori o el Liceu.